

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: Кж.1-3899/12
Дана: 6.09.2012. године
Крагујевац

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Милунке Цветковић, председника већа, Александра Блануше и Драгана Лековића, чланова већа, са записничарем Слађаном Аксић, у кривичном предмету окривљеног Душана Ђелића из Чачка, због кривичног дела клевета из чл. 171 ст. 1 КЗ, у поновљеном поступку, на основу одлуке Уставног суда Уж-94/09 од 5.07.2012. године, а по жалбама браниоца окривљеног, адвоката Владана Батића из Београда и окривљеног Душана Ђелића из Чачка, изјављеним против пресуде Општинског суда у Чачку К.бр.776/07 од 27.08.2008. године, у седници већа одржаној, дана 6.09.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

И а – Уважавају се жалбе окривљеног Душана Ђелића и његовог браниоца и пресуда Општинског суда у Чачку К-776/07 од 27.08.2008. године, **ПРЕИНАЧУЈЕ** тако што Апелациони суд у Крагујевцу

-Окривљеног Душана Ђелића, од оца Томислава и мајке Кристине, рођ. Вујовић, рођеног у Звечану, СО Косовска Митровица, 1.12.1959. године, са пребивалиштем у Чачку, ул. Јаше Продановића бр. 8/5 и осталим личним подацима као у списима предмета,

На основу чл. 355 тач. 1 ЗКП,

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да је у допису писаном 5.06.2006. године, упућеном из Чачка, а који је прослеђен 12.07.2007. године, на адресу Републичког јавног тужиоца, Министарство унутрашњих послова и Министарства правде Републике Србије, а који допис је приватни тужилац сазнао дана 17.10.2007. године, приликом провере навода из дописа од стране овлашћених службених лица ПУ Чачак износио неистине које могу штетити части и угледу приватном тужиоцу Сурла Миодрагу као носиоцу функције заменика Округног јавног тужиоца у Чачку, који мора бити

достојан те функције, и то да је приватни тужилац од предузећа „Грађевинска оператива“ над којим је наводно отворен лажни стечај купио стан по нетржишним условима и без оглашавања, да је приватном тужиоцу неосновано признато излучно право над стечајном масом овог предузећа, да приватни тужилац заједно са својим тужиоцем Зораном Пешићем одбацује све пријаве против судија, адвоката и директора који им се материјално одужују због тога, да је преко супруге тужиоца Пешића која ради у Трговинском суду у Чачку приватном тужиоцу и његовом оцу решено питање стана, да је приватни тужилац преко Момчила Спасића, директора Здравственог центра запослио своју супругу лекара, а да за узврат одустаје од прогона у многим основаним предметима заједно са својим тужиоцем Пешићем, те да је ослободио кривичног гоњења адвоката Зорицу Марковић из Чачка, из разлога што је она његов лични пуномоћник, са којом је заједно изрежирао „аферу ФРА“ што би све могло створити слику о неморалности и корумпираности приватног тужиоца и као таквог недостојним вршења своје функције,

-Чиме би извршио кривично дело клевета из чл. 171 ст. 1 КЗ.

Г б – Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Г в – Приватни тужилац, Миодраг Сурла, ради остваривања свог имовинскоправног захтева, се упућује на парницу.

II - Ставља се ван снаге пресуда Окружног суда у Чачку Кж-753/08 од 4.12.2008. године којом су одбијене као неосноване жалбе окривљеног Душана Ђелића и његовог браниоца а пресуда Општинског суда у Чачку К-776/07 од 27.08.2008. године, потврђена.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Чачку под пословним бројем К-776/07 од 27.08.2008. године, окривљени Душан Ђелић, оглашен је кривим због кривичног дела клевета из чл. 171 ст. 1 КЗ и за наведено кривично дело осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, са обавезом плаћања у року од 15 дана по правноснажности пресуде, што ако не учини да ће се заменити у казну затвора, рачунајући сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне у један дан затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и то приватном тужиоцу износ од 44.150,00 динара и паушал од 3.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења, а приватни тужилац, Миодраг Сурла је за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

-бранилац окривљеног, др Владан Батић, адвокат из Београда, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Окружни суд у Чачку, преиначи пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе или исту укине и предмет врати на поновно суђење, а преко другог суда и

-окривљени Душан Ђелић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљени ослободи од оптужбе или пресуда укине и предмет врати на поновно суђење али другом суду или судији.

Окружни суд у Чачку, пресудом Кж-753/08 од 4.12.2008. године, одбио је као неосноване наведене жалбе окривљеног и његовог браниоца, а пресуду Општинског суда у Чачку К-776/07 од 27.08.2008. године, потврдио.

Окривљени је дана 22. јануара 2009. године, Уставном суду поднео уставну жалбу, која је Одлуком Уставног суда Уж.бр.94/09 од 5.07.012. године, усвојена и утврђено да је горе наведеним пресудама Општинског суда у Чачку К-776/07 од 27.08.2008. године и Окружног суда у Чачку Кж-753/08 од 4.12.2008. године, повређено његово право као подносиоца уставне жалбе, на правично суђење зајемчено одредбом чл. 32 ст. 1 Устава РС, и у ставу 2 те одлуке наложено Апелационом суду у Крагујевцу да понови поступак по жалби подносиоца уставне жалбе Душана Ђелића, против пресуде Општинског суда у Чачку К-776/07 од 27.08.2008. године, у року од 60 дана од дана достављања Одлуке.

Основни суд у Чачку је по пријему цитиране Одлуке Уставног суда, Апелационом суду у Крагујевцу дана 16.08.2012. године, доставио списе предмета К-7689/10 (раније К-776/07), заједно са пресудама Општинског суда у Чачку К-776/07 од 27.08.2008. године и Окружног суда у Чачку Кж-753/08 од 4.12.2008. године, ради понављања поступка по жалби коју је подносилац уставне жалбе изјавио против наведене пресуде Општинског суда у Чачку, а у року од 60 дана.

Тиме су створени услови за примену одредаба о понављању кривичног поступка од чл. 407 до чл. 414 ЗКП, па је Апелациони суд, као другостепени, поступајући по налогу из Одлуке Уставног суда Уж-94/09 од 5.07.2012. године и у року од 60 дана поновио жалбени поступак, па је одржао седницу већа, на којој је размотрио целокупне списе предмета заједно са првостепеном пресудом коју је испитао у смислу чл. 380 ЗКП, па је по оцени навода и предлога изнетих у жалбама окривљеног и његовог браниоца, нашао:

-да су жалбе основане;

-да се ранија пресуда Окружног суда у Чачку Кж-753/08 од 4.12.2008. године, ставља ван снаге у целини.

Основно се жалбама окривљеног и његовог браниоца указује да у радњама окривљеног за које је приватном тужбом приватног тужиоца оптужен, нема елемената кривичног дела, јер реч је о наводима који представљају кривичну пријаву Републичком јавном тужиоцу да провери наводе исте, па је осудом окривљеног за кривично дело из чл. 171 ст. 1 КЗ, на штету окривљеног повређен кривични закон.

Наиме, приватни тужилац је својом приватном тужбом поднетом Општинском суду у Чачку 1.11.2007. године, оптужио окривљеног Душана Ђелића, да би радњама описаним у изреци ове пресуде извршио кривично дело клевета из чл. 171 ст. 1 КЗ.

Ради оцене навода жалбе окривљеног Апелациони суд је пошао од тога да су одредбом чл. 171 ст. 1 КЗ, одређена обележја основног облика кривичног дела клевета; дело чини онај ко за другог износи или проноси штогод неистинито што може шкодити његовој части или угледу. Према наведеном, радња извршења је изношење или проношење и врши се изјавом која може бити дата усмено, писмено или на други начин.

Према наведеној законској одредби садржај клеветничке изјаве закон означава речима: „Штогод неистинито што може шкодити части и угледу другог лица“. Израз „штогод“ у смислу овог кривичног дела се објашњава на начин да садржај клеветничке изјаве чине „неистините чињенице“, али при томе треба имати у виду да је тај израз сам по себи контрадикторан, јер је чињеница нешто што је у складу са објективном стварношћу, па стога, не може да садржи неистину. Ради се, у ствари, о изјави која садржи неистинито чињенично тврђење, тј. тврђење да нека чињеница постоји иако она не постоји, а таква изјава с обзиром на своју садржину и околности под којима је дата може шкодити части и угледу лица на које се односи.

Дакле, битно обележје овог кривичног дела јесте чињенично тврђење, тј. тврђење да нека чињеница постоји иако она не постоји.

У чињеничном опису радње извршења за које се окривљени Ђелић приватном тужбом оптужује стоји да: „је у допису писаном 5.06.2006. године упућеном из Чачка, а прослеђен 12.07.2007. године, на адресе Републичког јавног тужиоца, МУП-а и Министарства правде Републике Србије, за који је допис приватни тужилац сазнао дана 17.10.2007. године приликом провере навода из дописа од стране овлашћених службених лица ПУ Чачак износио неистине коју могу штети части и угледу приватном тужиоцу ...“

Такође, међу странкама није била спорна чињеница, а то је и у побијаној пресуди правилно утврђено и у разлозима пресуде наведено да се у конкретној кривичноправној ствари ради о допису окривљеног као председника Синдикалне организације „Независност“ АД ФРА из Чачка, насловљеном као кривична пријава која је и заведена у ПУ Чачак под бројем 2210/07 дана 24.07.2007.

године, а та пријава је насловљена и Републичком јавном тужиоцу и Министарству правде РС, како је то и наведено у приватној кривичној тужби.

Дакле, реч је о наводима - изјави коју је окривљени дао да би именовани органи проверили истинитост његових навода - изјаве и утврдили да ли она одговара стварности. У конкретном случају, ради се, дакле, о позиву на утврђивању чињеница, а не о тврђењу чињеница. Стога, наводи изнети у кривичној пријави, представљају иницијативу за поступак ради провере и утврђивање истинитости тих навода и не представљају клевету у смислу чл. 171 ст. 1 КЗ.

Како јасно из приватне тужбе произилази да се ради о позиву Републичком јавном тужиоцу, Министарству унутрашњих послова и Министарству правде РС, да се провери и утврди истинитост тврђења која се односе на приватног тужиоца као носиоца јавно тужилачке функције и неспорно је да се ради о кривичној пријави, то из самог чињеничног описа наведеног у приватној тужби не произилазе обележја кривичног дела клевета из чл. 171 ст. 1 КЗ.

Стога је и основано указивање у жалбама окривљеног и његовог браниоца да радња наведена у приватној кривичној тужби не представља кривично дело, па да, када је Општински суд у Чачку окривљеног огласио кривим за клевету из чл. 171 ст. 1 КЗ, да је тиме на његову штету повредио кривични закон (чл. 369 тач. 1 ЗКП), па је Апелациони суд, обзиром да су одлучне чињенице потребне за оцену, да ли је дело за које окривљеног оптужује кривично дело, правилно утврђене, нашао да се по правилној примени закона има донети другачија пресуда, па је у смислу чл. 391 ст. 1 ЗКП, пресуду преиначио и на основу чл. 355 тач. 1 ЗКП, окривљеног ослободио од оптужбе као у изреци пресуде под I а.

О трошковима поступка одлучено је као у изреци пресуде под I б на основу чл. 197 ЗКП, а о имовинско-правном захтеву одлучено је као у изреци пресуде под I в, на основу чл. 206 ЗКП.

Како је Апелациони суд нашао да је жалба окривљеног основана и да треба донети одлуку другачију од одлуке Окружног суда у Чачку Кж-753/08 од 4.12.2008. године, то је иста у смислу чл. 412 ст. 3 ЗКП, у целости стављена ван снаге, као у делу изреке пресуде под II.

Записничар
Слађана Аксић, с.р.

Председник већа-судија
Милунка Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Завигел писарнице
Весна Алексић
В. Алексић